

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

15. september 2016*

Keeltekasutuse kord — Teated avalike konkursside korraldamise kohta administraatorite töölevõtmiseks — Teise keele valik kolme keele hulgast — Määrus nr 1 — Personalieeskirjade artikli 1d lõige 1, artikkel 27 ja artikli 28 punkt f — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — Proportsionaalsus

Kohtuasjades T-353/14 ja T-17/15,

Itaalia Vabariik, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* P. Gentili,

hageja,

keda toetab

Leedu Vabariik, esindajad: D. Kriaučiūnas ja V. Čepaitė,

menetlusse astuja kohtuasjas T-17/15,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: kohtuasjades T-353/14 ja T-17/15 J. Currall ja G. Gattinara ning kohtuasjas T-17/15 F. Simonetti, hiljem G. Gattinara ja F. Simonetti,

kostja,

mille ese on kohtuasjas T-353/14 ETL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada teade avaliku konkursi EPSO/AD/276/14 kohta, mille põhjal koostatakse reservnimekiri administraatorite töölevõtmiseks (ELT 2014, C 74 A, lk 4), ja kohtuasjas T-15/17 ETL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada teade avaliku konkursi EPSO/AD/294/14 kohta, mille põhjal koostatakse reservnimekiri Euroopa Andmekaitseinspektori alluvuses administraatorite töölevõtmiseks andmekaitse valdkonnas (ELT 2014, C 391 A, lk 1),

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president D. Gratsias (ettekandja), kohtunikud M. Kancheva ja C. Wetter,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 17. märtsi 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

otsuse¹

Vaidluse taust

1 Euroopa Personalivaliku Amet (EPSO) on institutsioonidevaheline asutus, mis asutati Euroopa Parlamendi, nõukogu, komisjoni, kohtu, kontrollikoja, majandus- ja sotsiaalkomitee, regioonide komitee ja Euroopa ombudsmani 25. juuli 2002. aasta otsusega 2002/620/EÜ (EÜT 2002, L 197, lk 53; ELT eriväljaanne 01/04, lk 46). Nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrusele (EÜ, Euratom) nr 723/2004, millega muudetakse personalieeskirju (ELT 2004, L 124, lk 1; ELT eriväljaanne 01/02, lk 130), eelnenud redaktsioonis Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 2 kolmandat lõiku kohaldades usaldasid otsusele alla kirjutanud institutsioonid otsuse artikli 2 lõikega 1 EPSO-le nende institutsioonide ametisse nimetavate asutuste personalivaliku volituste täitmise vastavalt personalieeskirjade artikli 30 esimesele lõikele ja III lisale. Lisaks võib EPSO otsuse artikli 2 lõike 2 kohaselt kasutada lõikes 1 nimetatud, asutamislepinguga või selle alusel moodustatud organisatsioonide, ametite või asutuste ametisse nimetavate asutuste volitusi kõnealuste asutuste, ametite või asutuste palvel. Sama otsuse artikkel 4 näeb ette, personalieeskirjade artikli 91a kohaselt esitatakse nõuded ja kaebused EPSO-le antud volituste kasutamise kohta sellele ametile ning võimalikud apellatsioonid kõnealustes valdkondades esitatakse Euroopa Komisjonile.

2 EPSO avaldas 1. märtsil 2014 Euroopa Liidu Teatajas (ELT 2004, C 60 A, lk 1) avalike konkursside üldeeskirja (edaspidi „üldeeskiri“).

3 Üldeeskirja punktis 1.3 „Osalemistingimuste täitmine“ on jaotises „Keelteoskus“ märgitud järgmist:

„Sõltuvalt konkursist võidakse kandidaadil paluda tõendada ELi ametlike keelte valdamist. Üldjuhul nõutakse ühe ELi ametliku keele põhjalikku oskust ning teise keele rahuldavat oskust, konkursiteade võib aga sisaldada rangemaid nõudeid (eelkõige kehtib see keeleerialade puhul). Kui konkursiteates ei ole ette nähtud teisiti, piirdub teise keele valik tavaliselt inglise, prantsuse või saksa keelega.“

4 Üldeeskirja 7. joonealuses märkuses on täpsustatud, et „[v]astavalt [Euroopa Kohtu] otsusele kohtuasjas C-566/10 P: Itaalia vs. komisjon on [Euroopa Liidu] institutsioonid kohustatud põhjendama, miks seatakse teise keele valikule piirang, st miks saab valida vaid piiratud arvul liidu ametlike keelte hulgast.“

5 Üldeeskirja samas punktis 1.3 on muu hulgas märgitud järgmist:

„Konkursside korraldamisel rakendab EPSO 15. mail 2013. aastal haldusjuhtide kogu vastu võetud EPSO konkurssidel kasutatavaid keeli käsitlevaid üldjuhiseid.

ELi institutsioonide pikaajalise tava kohaselt kasutatakse sisesuhtluses kõige rohkem inglise, prantsuse ja saksa keelt ning samu keeli kasutatakse valdavalt ka välissuhtluses ja toimikute menetlemisel.

Konkurssidel on teise keele valiku võimalused määratud kindlaks vastavalt talituste huvidele, mille kohaselt peavad uued töötajad olema kohe töövalmis ning suutelised oma igapäevatöös vabalt suhtlema. Vastasel korral oleks institutsioonide toimimine oluliselt häiritud.

Võrdse kohtlemise tagamiseks peavad kõik kandidaadid, sealhulgas need, kelle esimene ametlik keel on üks kolmest nimetatud keelest, sooritama teatavad testid oma teises keeles, mis on üks neist kolmest keelest. Erioskuste selline hindamine võimaldab institutsioonidel mõõta kandidaatide võimet alustada

1 — Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

kohe tegutsemist keskkonnas, mis vastab üsna täpselt tegelikkusele, mis neid ametikohal ees ootab. See aga ei mõjuta edaspidist keeleõpet, et vastavalt personalieeskirjade artikli 45 lõikele 2 omandada kolmas töökeel.

[...]“

6 Nagu ilmneb üldeeskirja 8. joonealusest märkusest, on eespool punktis 5 viidatud juhised lisatud üldeeskirjale (2. lisa).

7 Üldeeskirja punktis 2.1.4 „Registreeruge elektrooniliselt“ on täpsustatud, et „[k]ui konkursiteates ei ole ette nähtud teisiti, tuleb kõik [avaldusvormi] osad, sealhulgas võimete sõela osa, täita inglise, prantsuse või saksa keeles.“

8 Üldeeskirja punkti 3.1.1 „EPSO teated kandidaatidele“ esimeses lõigus on märgitud järgmist:

„Kõik tulemused ja kutsed saadetakse kandidaadile inglise, prantsuse või saksa keeles üksnes EPSO kasutajakonto kaudu.“

9 Üldeeskirja punkt 3.1.2 „Kandidaatide teated EPSO-le“ on sõnastatud järgmiselt:

„Enne EPSOga ühenduse võtmist peab kandidaat olema põhjalikult läbi lugenud kogu konkursiteates, käesolevas üldeeskirjas ja EPSO veebisaidil, sealhulgas korduma kippuvate küsimuste all, esitatud teabe [...]“.

Kontaktandmed on esitatud veebisaidil [...] Avaldusega seotud kirjavahetuses tuleb alati märkida oma nimi avalduses esitatud kujul, konkursi number ja oma kandidaadinumber.

EPSO kohaldab hoolega hea haldustava põhimõtet [...] EPSO-l on kõnealuse põhimõtte kohaselt siiski õigus lõpetada igasugune teabevahetus, kui kandidaatide saadetud kirjad on ebasobilikud, st korduvad, solvavad ja/või ei ole asjakohased.“

10 Komisjoni 17. oktoobri 2000. aasta otsusele 2000/633/EÜ, ESTÜ, millega muudetakse komisjoni kodukorda (EÜT 2000, L 267, lk 63), lisatud hea haldustava eeskiri komisjoni töötajatele üldsusega ametialasel suhtlemisel, millele viidati eespool punktis 9 (edaspidi „hea haldustava eeskiri“), punkti 4 jaotises „Kirjavahetus“ on täpsustatud järgmist:

„Kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikliga 21 vastab komisjon kirjadele samas keeles, milles oli kirjutatud talle suunatud kiri, tingimusel et tegemist oli ühega ühenduse ametlikest keeltest.“

11 Üldeeskirja 2. lisa „Haldusjuhtide kogu üldjuhised keelte kasutamise kohta EPSO konkurssidel“ (edaspidi „üldjuhised“) on märgitud järgmist:

„Üldjuhul on EPSO konkursside keelekasutuse kord järgmine:

— EPSO veebisaidil esitatakse püsitateave kõigis ametlikes keeltes;

— konkursiteated, sealhulgas keeleerialade ja laienemisega seotud konkursid, samuti avalike konkursside üldeeskiri, avaldatakse kõigis ametlikes keeltes;

— järgmised testid korraldatakse kõigis ametlikes keeltes:

— eelvalikutestid (verbaalne ja matemaatiline mõtlemine)

— keelelise arusaamise testid tõlkijate konkursside puhul;

- kirjaliku tõlke eelkatsed õiguskeele ekspertide konkursside puhul;
 - suulise tõlke (arvutipõhine) vahekatse tõlkide konkursside puhul;
 - oskuspõhised testid (kirjalik või suuline tõlge) keeleerialade konkursside puhul.
- [...]
- hindamiskeskuse testid korraldatakse üksnes kandidaatide teises keeles ning valida saab inglise, prantsuse või saksa keele vahel.

EPSO korraldatavad lepinguliste töötajate valikumenetlustes osalemise kutsed avaldatakse samuti kõigis ametlikes keeltes.

Teise keele valikule kehtestatavat piirangut õigustab mitu tegurit.

Esiteks on talituse huvides see, et uued töötajad oleksid kohe töövalmis ja suutelised tõhusalt täitma ülesandeid, milleks nad on konkursi valdkonna või ametiga seoses värvatud.

Inglise, prantsuse ja saksa keel on institutsioonides kõige enam kasutatavad keeled. Traditsiooniliselt on tegemist institutsioonide liikmete poolt koosolekutel kasutatavate keeltega. Samuti kasutatakse neid keeli kõige rohkem sise- ja välissuhtluses. Seda kinnitab institutsioonide tõlketalituste tõlgitavate tekstide lähtekeeli käsitlev statistika.

Pidades silmas institutsioonide sise- ja välissuhtluses kasutatavate keelte tegelikke vajadusi, peab personalieeskirjade artikli 27 lõike 1 esimese lõigu kohaselt olema üheks valikukriteeriumiks ühe nende kolme keele valdamine rahuldaval tasemel ning seda tuleb testida reaalse tööolukorra loomise kaudu. Personalieeskirjade artikli 45 lõikes 2 sätestatud kolmanda keele oskus ei saa värbamise hetkel asendada inglise, prantsuse või saksa keele oskust.

Teiseks on keelte valiku piiramine konkursside hilisemates etappides põhjendatud testide laadiga. Lähtuvalt personalieeskirjade artiklist 27 otsustasid institutsioonide ametisse nimetavad asutused muuta valikumenetlust ja võtsid alates 2010. aastast kasutusele pädevuspõhised hindamismeetodid, mille abil saab hinnata senisest paremini kandidaatide suutlikkust ametiülesandeid täita.

Paljud teaduslikud uuringud viitavad sellele, et hindamiskeskustes sooritatavad tööolukordi imiteerivad ülesanded on parim viis tegeliku toimetuleku prognoosimiseks. See meetod on maailmas kasutusel kõige tõhusama hindamismeetodina. Kõnealune meetod on eriti tähtis, kui arvestada tööelu pikkust ja töötajate liikuvust institutsioonide vahel. Ametisse nimetavate asutuste koostatud pädevusraamistiku alusel valitakse vajaminevate oskuste hindamiseks välja teatav hulk asjakohaseid ülesandeid. Kandidaatide õiglase hindamise tagamiseks ja selleks, et kandidaadid saaksid suhelda otse nii hindajatega kui ka ülesandes osalevate teiste kandidaatidega, eeldab kõnealuse meetodi kasutamine eelkõige seda, et hindamiskeskuse testid toimuksid ühises suhtluskeeles (*lingua franca*) või teataval asjaoludel konkursi ühes põhikeeles. Esimesel juhul tuleb see keel valida nende keelte hulgast, mida kandidaadid kõige tõenäolisemalt valdavad.

Sellest põhimõttest lähtudes tuleb võtta kõik vajalikud meetmed, et vältida kandidaatidevahelist diskrimineerimist. Sellest tulenevalt tuleb kandidaate testida teises keeles, aga kuna kõnealune keel peab olema ka ühine suhtluskeel, tuleb teise keele valiku võimalusi piirata. Pidades silmas eespool osutatud keelte traditsioonilist kasutamist, mis kajastab endiselt praegust tegelikkust, tuleb kõnealune valik teha inglise, prantsuse ja saksa keele vahel. Hindamiskeskustes ei hinnata kandidaatide keeleoskust; inglise, prantsuse või saksa keele rahuldav oskus teise keelena on nende testide

sooritamiseks piisav (see on kooskõlas personalieeskirjade artiklis 28 sätestatud miinimumnõuetega). See keeleoskuse tase ei ole mitte mingil viisil ebaproportsionaalne eespool kirjeldatud talituste tegelike vajadustega.

Inglise, prantsuse või saksa keele kasutamine teise valitud keelena konkursi hilisemates etappides ei too kaasa emakeele alusel diskrimineerimist. Sellega ei piirata emakeele kasutamist. Kohustusega valida esimesest keelest (tavaliselt emakeel või sellega võrdväärne keel) erinev teine keel (inglise, prantsuse või saksa keel) tagatakse kandidaatide õiglane võrdlemine. Samuti tuleks märkida, et teise keele piisav oskus sõltub eelkõige kandidaatide isiklikest pingutustest.

See nõue on igati proportsionaalne talituste tegelike vajadustega. Teise keele valiku võimaluste piiramine peegeldab Euroopa elanikkonna praegust keelteoskust. Inglise, prantsuse ja saksa keel on nii Euroopa Liidu mitmes liikmesriigis kasutatavad keeled kui ka võõrkeelena kõige enam levinud. Need on võõrkeelena kõige sagedamini õpitavad keeled ning nende õppimist peetakse kasulikuks. Talituse praegused nõuded näivad seega olevat mõistlikus vastavuses kandidaatidelt oodatava keelteoskusega, seda enam, et keeleoskust selle kitsas tähenduses (grammatika-, õigekirja- või sõnavaravead) pädevuspõhistes testides ei hinnata. Seega ei loo teise keele valiku piiramine inglise, prantsuse ja saksa keelega neile, kes soovivad konkursil osaleda, ebaproportsionaalset takistust. Olemasoleva teabe kohaselt vastab see inimeste harjumustele ja ootustele.

Asjakohased statistilised andmed osutavad sellele, et teise keele valiku võimaluste piiramine valikumenetluste teatavates etappides on proportsionaalne ja mittediskrimineeriv. Näiteks kui 2005. aastal korraldatud ELi 25 liikmesriigi administraatorite ja assistentide üldistel konkurssidel anti kandidaatidele võimalus valida teine keel 11 ametliku keele hulgast, valisid nad kõige sagedamini teiseks keeleks inglise, prantsuse ja saksa keele. 2010. aasta reformi järgsest konkursse käsitlevast statistikast nähtub, et süsteem ei ole soosinud nende riikide kodanikke, kus inglise, prantsuse või saksa keel on ametlikud keeled. 2010. aastal korraldatud administraatorite konkursse käsitlevad statistilised andmed osutavad sellele, et märkimisväärne osa kandidaate valib endiselt ühe neist kolmest keelest teiseks keeleks.

Samadel põhjustel näib olevat mõistlik nõuda kandidaatidelt ühe nende kolme keele valimist EPSOga suhtlemiseks ja võimete sõela osa täitmiseks.

Talituse huvide ja kandidaatide võimete vahelise tasakaalu saavutamiseks on oluline, et teatud testid toimuksid piiratud arvul Euroopa Liidu keeltes. Sellega tagatakse, et edukatel kandidaatidel oleksid piisavad oskused sellises keelekombinatsioonis, mis võimaldab neil tõhusalt täita ametiülesandeid, ning tulemuslikkusel põhineva valikumenetluse rakendamise võimalus. Kuna konkursiteated ja juhised avaldatakse liidu 24 keeles ning kandidaadid saavad sooritada konkursi esimese olulise etapi oma emakeeles, mida saab valida 24 keele hulgast, näib õiglane tasakaal talituse huvide, mitmekeelsuse ja keele alusel mittediskrimineerimise põhimõtte vahel olevat saavutatud.

Iga üksikjuhtumit käsitlev valik tuleks seega teha vastavalt EPSO haldusnõukogu heaks kiidetud keelekasutuse korrale ning institutsioonide konkreetsetele vajadustele, et võtta teenistusse kohe tegutsemisvalmis kandidaate.

Seepärast saab piirangud jagada kaheks:

- üld- või eriprofiilid, mille puhul on valiku peamine kriteerium lisaks üldoskustele eksperditeadmised või kogemus konkreetsetes valdkonnas või ametikohal. Siin on peamiseks nõudeks suutlikkus töötada ja suhelda mitmekeelses keskkonnas, kus vajadus osata institutsioonides kõige enam kasutatavaid keeli õigustab seda, et valikumenetluse käigus piiratakse võimalust valida Euroopa Liidu keelte vahel;

— profiilid, mille puhul ühe või mitme keele oskus on eriti oluline, näiteks keelearialad või muud profiilid, mille puhul korraldatakse keelepõhine valikumenetlus. Siin tuleb lisaks esimeses valikuvõimaluses osutatud üldoskuste hindamisele korraldada kõnealus(t)es keel(t)es muid, erioskusi käsitlevaid teste.

Kirjeldatud lähenemisviisist hoolimata peaks konkursi keelte arvu piiramist käsitlevaid otsuseid olema võimalik teha iga konkursi puhul eraldi ja need peaksid kajastama institutsioonide konkreetseid vajadusi seoses asjaomas(t)e profiili(de)ga.“

- 12 EPSO avaldas 13. märtsil 2014 Euroopa Liidu Teatajas teate avaliku konkursi EPSO/AD/276/14 kohta, mille põhjal koostatakse reservnimekiri administraatorite töölevõtmiseks (ELT 2014, C 74 A, lk 4). EPSO avaldas 6. novembril 2014 Euroopa Liidu Teatajas teate avaliku konkursi EPSO/AD/294/14 kohta, mille põhjal koostatakse reservnimekiri Euroopa Andmekaitseinspektori alluvuses administraatorite töölevõtmiseks andmekaitse valdkonnas (ELT 2014, C 391 A, lk 1). Tegemist on konkursiteadetega, mille tühistamist käesolevate hagidega palutakse (edaspidi koos „vaidlustatud konkursiteated“).
- 13 Iga konkursiteate sissejuhatavas osas on märgitud, et üldeskiri on konkursiteate „lahutamatu osa“.
- 14 Vaidlustatud konkursiteadetega hõlmatud konkursside osalemistingimuste kohaselt nõuavad konkursiteated ühe Euroopa Liidu ametliku keele valdamist väga heal tasemel, kusjuures see keel on määratud konkursi „1. keeleks“, ja teise keele rahuldaval tasemel valdamist, mille puhul on tegemist konkursi „2. keelega“ ja mille kandidaat valib inglise, prantsuse või saksa keele hulgast, kusjuures on täpsustatud, et see keel peab tingimata olema muu keel kui kandidaadi valitud 1. keel (vaidlustatud konkursiteadete III osa punkt 2.3).
- 15 Vaidlustatud konkursiteadete III osa punktis 2.3 on esitatud täpsustused 2. keele valiku piirangu kohta üksnes eespool viidatud kolme keele hulgast. Avaliku konkursi EPSO/AD/276/14 teates on selle kohta märgitud järgmist:

„Vastavalt [27. novembri 2012. aasta kohtuotsusele Itaalia Vabariik vs. komisjon (C-566/10 P, EU:C:2012:752)] soovivad ELi institutsioonid põhjendada, miks seatakse käesoleva konkursi puhul teise keele valikule piirang, st miks saab valida vaid piiratud arvul liidu ametlike keelte hulgast.

Teise keele valik on käesoleval konkursil määratud kindlaks vastavalt talituste huvidele, mille kohaselt peavad uued töötajad olema kohe töövalmis ning suutelised oma igapäevatoos vabalt suhtlema. Vastasel korral oleks institutsioonide toimimine oluliselt häiritud.

ELi institutsioonide pikaajalise tava kohaselt kasutatakse sisesuhtluses kõige rohkem inglise, prantsuse ja saksa keelt. Samu keeli kasutatakse valdavalt ka välissuhtluses ja toimikute menetlemisel. Samuti on inglise, prantsuse ja saksa keel Euroopa Liidus teise keelena kõige levinumad ja neid keeli õpitakse teise keelena kõige sagedamini. See kinnitab asjaolu, et neid keeli kasutatakse laialdaselt ka hariduses ja tööelus, ning seepärast võib Euroopa Liidu ametikohtadele kandideerijatelt oodata vähemalt ühe nimetatud keele valdamist. Sellest tulenevalt võib öelda, et talituse huve ning kandidaatide võimeid tasakaalustades ning arvestades ka käesoleva konkursi konkreetset valdkonda, on testide läbiviimine neis kolmes keeles põhjendatud, tagamaks, et esimesest ametlikust keelest olenemata valdavad kandidaadid vähemalt ühte neist kolmest keelest töökeele tasemel. Erioskuste selline hindamine võimaldab institutsioonidel hinnata kandidaatide võimet koheseks tegutsemiseks keskkonnas, mis vastab üsna täpselt tegelikkusele, mis neid ametikohal ees ootab.

Samadel põhjustel on põhjendatud kandidaadi ja institutsiooni vahelisel suhtlemisel ning kandideerimisavaldustes kasutatava keelevaliku piiramine. Sel viisil on võimalik tagada ühtsus kandidaatide võrdlemisel ja nende kandideerimisavalduste kontrollimisel.

Samuti on kandidaatide võrdse kohtlemise huvides see, et kõik kandidaadid, sealhulgas need, kelle esimene ametlik keel on üks kolmest nimetatud keelest, peavad sooritama testi oma teises keeles, st ühes neist kolmest keelest.

See aga ei mõjuta edaspidist keeleõpet, et vastavalt personalieeskirjade artikli 45 lõikele 2 omandada kolmas töökeel.“

- 16 Avaliku konkursi EPSO/AD/294/14 teates on selle kohta esitatud sisuliselt samad selgitused.
- 17 Avaliku konkursi EPSO/AD/276/14 teate IV osa näeb ette arvutipõhiste eelvalikutestide korraldamise. Tegemist on verbaalse mõtlemise (test a), matemaatilise mõtlemise (test b), abstraktse mõtlemise (test c) ja olukorra lahendamise (test d) katsetega. Konkursiteate selle osa punktis 3 on täpsustatud, et testide a–c puhul on testide keel konkursi 1. keel, samas kui testi d puhul on testi keel konkursi 2. keel.
- 18 Lisaks näeb avaliku konkursi EPSO/AD/294/14 teate IV osa samuti ette arvutipõhiste eelvalikutestide korraldamise. Tegemist on verbaalse mõtlemise (test a), matemaatilise mõtlemise (test b), abstraktse mõtlemise (test c) ja olukorra lahendamise (test d) katsetega. Konkursiteate selle osa punktis 3 on täpsustatud, et testide a–c puhul on testide keel konkursi 1. keel.
- 19 Avaliku konkursi EPSO/AD/294/14 teate V osa määratleb konkursil osalemise ja kvalifikatsiooni hindamise menetluse. Selles täpsustatakse, et üld- ja eritingimuste ning kvalifikatsiooninõuete täitmist hinnatakse esmalt kandideerimisavalduses kandidaatide esitatud andmete alusel. Üld- ja eritingimustega seotud küsimustele kandidaatide antud vastused vaadatakse läbi, et teha kindlaks, kas kandidaat täidab kõik osalemistingimused vastavalt sellele, mis on ette nähtud teate EPSO/AD/294/14 III osas. Seejärel hindab konkursikomisjon konkursil osalemise tingimusi täitvate kandidaatide kvalifikatsiooni, et teha kindlaks, milliste kandidaatide kvalifikatsioon (eelkõige diplomid ja tööalane kogemus) vastab kõige paremini teates EPSO/AD/294/14 kirjeldatud ametiülesannete laadile ja valikukriteeriumidele. Valiku aluseks on üksnes need kandidaatide vastused, mis on märgitud kandideerimisavalduse osas „Võimete sõel“ (*talent screener*), vastavalt teate EPSO/AD/294/14 V osa punkti 1 alapunktis b kindlaks määratud hindamisele.
- 20 Konkursikomisjoni poolt kvalifikatsiooni hindamisel arvesse võetud valikukriteeriumid on määratud teate EPSO/AD/294/14 V osa punktis 2 järgmiselt:
 - „1. Ülikoolidiplom Euroopa õiguse erialal.
 2. Ülikoolidiplom, mis tõendab spetsialiseerumist andmekaitse valdkonnale.
 3. Lisaks konkursil osalemiseks vajalikele diplomitele ja kvalifikatsioonile sertifitseeritud koolitus andmekaitse valdkonnas [...].
 4. Euroopa Liidu institutsioonides või liikmesriigi andmekaitsega tegelevas asutuses või avalik-õiguslikus asutuses saadud vähemalt pooleteiseaastane tööalane kogemus andmekaitse vallas (lisaks konkursil osalemiseks nõutavale erialasele töökogemusele).
 5. Tööalane kogemus Euroopa Liidu Kohtule esitatavate, andmekaitset käsitleva Euroopa õigusega seotud arvamuste, otsuste või järelduste koostamisel.
 6. Tööalane kogemus andmekaitse valdkonnas eelkontrollide, konsultatsioonide ja kaebustega seotud aruannete koostamisel.
 7. Tööalane kogemus andmekaitse valdkonnas Euroopa õigusega seotud arvamuste koostamisel [...].

8. Tööalane kogemus seoses uuringute või audititega, mida korraldatakse selleks, et analüüsida õigusnormide järgimist isikuandmete töötlemisel.
9. Tööalane kogemus seoses tänapäevase info- ja kommunikatsioonitehnoloogiaga, et hinnata selle kasutamise mõju andmekaitsele.“
- 21 Vaidlustatud konkursiteadetega seotud valikumenetluste viimane etapp on „hindamiskeskus“ (teate EPSO/AD/276/14 V osa; teate EPSO/AD/294/14 VI osa).
- 22 Teate EPSO/AD/276/14 V osa punktis 3 on märgitud, et hindamiskeskuse testide keel on konkursi 2. keel.
- 23 Teate EPSO/AD/294/14 VI osa punkti 2 kohaselt hinnatakse hindamiskeskuse katsetel kolme võimet ja oskust:
- mõtlemisoskust verbaalse mõtlemise testi (test a), matemaatilise mõtlemise testi (test b) ja abstraktse mõtlemise testiga (test c);
 - erivõimeid ja -oskusi valdkonda käsitlev struktureeritud intervjuuga (test d);
 - üldvõimeid ja -oskusi juhtumianalüüsi (test e), rühmatöö (test f) ja struktureeritud intervjuuga (test g).
- 24 Teate EPSO/AD/294/14 sama osa punktis 3 on lisaks märgitud, et hindamiskeskuse testide keel on testide a–c puhul konkursi 1. keel ja testide d–g puhul konkursi 2. keel.

Menetlus ja poolte nõuded

- 25 Itaalia Vabariik esitas kohtuasjas T-353/14 hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 23. mail 2014. Ta palub Üldkohtul:
- tühistada teade EPSO/AD/276/14;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 26 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagi põhjendamatusesse tõttu rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.
- 27 Itaalia Vabariik esitas kohtuasjas T-17/15 hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 15. jaanuaril 2015.
- 28 Leedu Vabariik esitas Itaalia Vabariigi nõuete toetuseks menetlusse asutamise avalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 30. aprillil 2015. Üldkohtu kaheksanda koja president andis 1. juuni 2015. aasta määrusega menetlusse astumise loa. Leedu Vabariik esitas oma menetlusse astuja seisukohad 13. juulil 2015.
- 29 Itaalia Vabariik palub kohtuasjas T-17/15 Üldkohtul:
- tühistada teade EPSO/AD/294/14;

- mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 30 Leedu Vabariik toetab Itaalia Vabariigi nõudeid vaidlustatud konkursiteate tühistamiseks kohtuasjas T-17/15.
- 31 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagi põhjendamatusesse tõttu rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt;
 - jätta Leedu Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.
- 32 Ettekandja-kohtuniku ettepanekul otsustas Üldkohus (kaheksas koda) avada menetluse suulise osa käesolevates kohtuasjades ja liita need suulise osa huvides. Üldkohtu kodukorra artikli 89 alusel võetud menetlust korraldava meetme raames palus Üldkohus komisjonil kirjalikult vastata mõnele küsimusele. Komisjon täitis selle nõude ette nähtud tähtaja jooksul.
- 33 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suulistele küsimustele kuulati ära 17. märtsi 2015. aasta kohtuistungil, millel Leedu Vabariik ei osalenud.

Õiguslik käsitlus

- 34 Vastavalt kodukorra artiklile 68 kuulati kohtuasja pooled selles küsimuses kohtuistungil ära ning Üldkohus otsustas käesolevad kohtuasjad liita kohtuotsuse huvides.
- 35 Itaalia Vabariik esitab hagi põhjendamiseks seitse väidet, millest esimene käsitleb ELTL artiklite 263, 264 ja 266 rikkumist; teine ELTL artikli 342 ja muudetud redaktsioonis nõukogu 15. aprilli 1958. aasta määruse nr 1, milles määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 1958, 17, lk 385; ELT eriväljaanne 01/01, lk 3), artiklite 1 ja 6 rikkumist; kolmas EL artikli 6 lõike 3, ELTL artikli 18, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 22, määruse nr 1 artiklite 1 ja 6, personalieeskirjade artikli 1d lõigete 1 ja 6, artikli 27 teise lõigu ja artikli 28 punkti f ning personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõigete 2 ja 3 rikkumist; neljas EL artikli 6 lõike 3 ja õiguskindluse põhimõtte rikkumist; viies võimu kuritarvitamist, „konkursiteadete olemusele ja eesmärgile omaste materiaalõigusnormide“, eriti personalieeskirjade artikli 1d lõigete 1 ja 6, artikli 27 teise lõigu ja artikli 28 punkti f, artikli 34 lõike 3 ja artikli 45 lõike 1 rikkumist ning proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist; kuues ELTL artikli 18, ELTL artikli 24 neljanda lõigu, põhiõiguste harta artikli 22, määruse nr 1 artikli 2 ja personalieeskirjade artikli 1d lõigete 1 ja 6 rikkumist ning seitsmes ELTL artikli 296 teise lõigu, määruse nr 1 artiklite 1 ja 6, personalieeskirjade artikli 1d lõigete 1 ja 6 ja artikli 28 punkti f ning personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõike 1 punkti f, proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist ja „faktide moonutamist“.
- 36 Tuleb tõdeda, et nende väidetega vaidlustab Itaalia Vabariik vaidlustatud konkursiteadete seotud konkursside keeltekasutuse korra – nagu see Itaalia Vabariigi arvates vaidlustatud konkursiteadete on kehtestatud – kahe aspekti õiguspärasuse. Ta vaidlustab vaidlustatud konkursiteadete sätteid, millega piirati esiteks nende konkursside teise keele valikut ning teiseks kandidaatide ja EPSO vaheliseks suhtlemiseks kasutada võivaid keeli nii, et nendeks keelteks on inglise, prantsuse ja saksa keel.
- 37 Enne Itaalia Vabariigi esitatud väiteid arvestava sellise analüüsi läbiviimist, mis käsitleb nende vaidlustatud konkursiteadete kahe aspekti õiguspärasust, mille Itaalia Vabariik on vaidlustatud, tuleb uurida komisjoni kostja vastustes mõlema käesoleva kohtuasja suhtes esitatud asja läbivaatamist takistavat asjaolu, kusjuures komisjon ei esitanud formaalselt siiski vastuvõetamatuse vastuväidet.

Vastuvõetavus

- 38 Komisjon väidab kostja vastustes, et Itaalia Vabariik ei võtnud antud juhul arvesse Euroopa Liidu Teatajas selliste üldjuhiste avaldamist, mida vaidlustatud konkursiteadete III osa üksnes rakendab, ning et Itaalia Vabariik ei ole kunagi esimese ega teise võimalusena neid üldjuhiseid vaidlustanud. Itaalia Vabariigi väited tuleb seega tunnistada vastuvõetamatuteks, kuna „õigeajal ei vaidlustatud üldjuhiseid“.
- 39 Repliikides märgib Itaalia Vabariik, et nii üldjuhised kui ka üldeeskiri on olemuselt asutusesisesed aktid, mis ei kuulu ühtegi iseseisvalt vaidlustatavate aktide kategooriasse ETL artikli 263 tähenduses. Sellega seoses ei erine üldeeskiri sellele eelnevast „konkursside juhendist“. Selle sisu on seega õiguslikult siduv üksnes siis, kui see on tegelikult konkursiteate osa. Konkreetselt ei ole Euroopa Liidu Teataja C-seerias avaldatud üldeeskirja õiguslikku alust märgitud, kuigi selline mäрге on vältimatu teiseste õigusaktide puhul, mis tekitavad viivitamatult siduvaid tagajärgi. Ta järeldeb sellest, et kõnealune üldeeskiri ei ole õiguslikult siduv eraldiseisvalt konkursiteadetest, milles üldeeskirjale viidatakse.
- 40 Nimelt on üldjuhistes pealegi täpsustatud, et üksnes „üldjuhul“ peab kandidaat teise keele valima inglise, prantsuse või saksa keele hulgast. Itaalia Vabariik järeldeb seega, et kuna asjaomase konkursiga seotud teade määras kindlaks keeltekasutuse korra, siis ei oleks ta saanud seda üldjuhiste tühistamist nõudes vaidlustada.
- 41 Komisjon väidab vasturepliikides, et Itaalia Vabariigi esile toodud kriteeriumid puudutavad puhtalt formaalseid aspekte ning neil ei ole mingit seost vaidlustatud konkursiteadete tagajärgedega. Ta rõhutab, et konkursside keeltekasutuse korra kohta on õiguslikult siduv regulatsioon, mis on täiesti eraldiseisev vaidlustatud konkursiteadetest, ning selleks on üksnes regulatsioon, mis sisaldub üldjuhistes ja üldeeskirjas. Vaidlustatud konkursiteaded koostatakse üldjuhiseid „rangelt kohaldades“ ning need üksnes „kinnitavad selle sätteid“.
- 42 Üldkohus järeldeb komisjoni poolt kostja vastustes, vasturepliikides ja kohtuistungil esitatud argumentidest, et komisjoni esitatud asja läbivaatamist takistav asjaolu tugineb eeldusele, et vaidlustatud konkursiteaded on kas kinnitavad aktid või puhtalt üldeeskirja ja üldjuhiseid rakendavad aktid. Komisjoni esitatud argumentidele vastamiseks tuleb järelikult analüüsida nende aktide olemust ja kohaldamisala.

Üldeeskirja ja üldjuhiste olemus ja kohaldamisala

- 43 Kohtuistungil väitis Itaalia Vabariik, et üldeeskiri ja üldjuhised on pelgad teadaanded, millel on siduv mõju üksnes nende koostajale ehk EPSO-le, kehtestades piirangu tema kaalutusõigusele. Pealegi väitis Itaalia Vabariik, et kui tuleks asuda seisukohale, et üldeeskiri ja üldjuhised kehtestavad siduvad normid, mida kohaldatakse EPSO korraldatavatele konkurssidele üldiselt ja abstraktselt, oleks tegemist aktidega, mille on vastu võtnud asutus, kellel ei ole pädevust selliste õigusnormide kehtestamiseks.
- 44 Komisjon täpsustas omalt poolt kohtuistungil, et olles vastu võtnud üldeeskirja ja üldjuhised ning esindades kõiki liidu institutsioone, määras EPSO kindlaks selged, objektiivsed ja ootuspärased kriteeriumid EPSO korraldatavatel konkurssidel teise keele valiku kohta 27. novembri 2012. aasta kohtuotsuse Itaalia vs. komisjon (C-566/10 P, EU:C:2012:752) punkti 91 tähenduses. Võttes eespool nimetatud aktid vastu, tugines EPSO personalieeskirjade artiklitele 29 ja 30 ning III lisale, mis annavad talle pädevuse korraldada konkursimenetlust. Need aktid sisaldavad pealegi ajutist hinnangut institutsioonide keeleliste vajadustele.
- 45 Üldeeskirja ja üldjuhiseid lugedes tuvastab Üldkohus samamoodi nagu komisjon, et EPSO korraldatavatel konkurssidel teise keele valikut ning kandidaatide ja EPSO vahelist teabevahetust puudutavad kriteeriumid nähtuvad sealt. Nimelt võib üldeeskirjast järeldada, et valiku peab tegema,

võttes arvesse liidu institutsioonide välissuhtluses ja toimikute menetlemisel kehtivat tava, talituste huvisid ning konkursside korraldamise ja kandidaatide hindamisega seotud vajadusi (vt eespool punkt 5).

- 46 Sama kehtib üldjuhiste kohta. Nendes viidatakse konkreetset talituse huvidele; liidu institutsioonide tavale; institutsioonide talituste tegelikele vajadustele; testide laadile, mis tagab kandidaatide optimaalse hindamise; üldiselt Euroopa elanikkonna keelteoskusele ning lõpuks EPSO poolt varem korraldatud konkursside kandidaatide poolt keelte vallas juba tehtud valikutele (vt eespool punkt 11).
- 47 Tuleb siiski tunnistada, et eespool viidatud aktid ei piirdu taoliste kriteeriumide esiletoomisega. Üldeeskiri ja üldjuhised sisaldavad samuti mitmeid hinnanguid, mille kohaselt EPSO korraldatavatel konkurssidel teise keele ning EPSO ja kandidaatide vahelise suhtlemise keele valik piirdub inglise, prantsuse ja saksa keelega. Komisjon väidab sisuliselt, et need hinnangud näitavad ära keeltekasutuse korra, mis peab põhimõtteliselt olema nende konkursside keeltekasutuse kord, kui nende vastuvõtmise ajal kohaldati üldeeskirjas ja üldjuhistes esitatud kriteeriume, viitamata erikonkursimenetlustele.
- 48 Seega tuleb vastata küsimusele, kas arvestades eespool punktis 47 viidatud kriteeriume, tuleb üldeeskirja ja üldjuhiseid tõlgendada nii, et need kehtestavad siduvad normid, mis määravad kindlaks EPSO korraldatavate kõikide konkursside keeltekasutuse korra.
- 49 Eespool viidatud aktide sellise tõlgendusega ei saa nõus olla. Kohtupraktika kohaselt tuleb selleks, et hinnata, kas kõnealuste aktide eesmärk on tekitada siduvaid norme, analüüsida nende sisu (vt selle kohta analoogia alusel kohtuotsus, 20.5.2010, Saksamaa vs. komisjon, T-258/06, EKL, EU:T:2010:214, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika). Kui konkreetseid või uusi kohustusi ei kehtestatud, siis ei ole pelgalt teadaande avaldamine piisav selle järeldamiseks, et teadaande puhul on tegemist siduvaid õiguslikke tagajärgi tekitava aktiga (vt selle kohta analoogia alusel kohtuotsus, 20.5.2010, Saksamaa vs. komisjon, T-258/06, EKL, EU:T:2010:214, punkt 31).
- 50 Nende aktide enda sõnastusest ilmneb aga, et kui EPSO need avaldas, siis ei kehtestanud ta lõplikult kõikide nende konkursside keeltekasutuse korda, mida ta on kohustatud korraldama. Nimelt eespool punktis 47 viidatud hinnangutele vaatamata jätavad üldeeskiri ja üldjuhised sõnaselgelt iga konkursi keeltekasutuse korra valiku konkursiteatele, mis võetakse vastu sellega seotud menetluse algatamise hetkel.
- 51 Kindel on see, et üldeeskirja punktis 1.3 on märgitud, et teise keele ja kandideerimisavaldustes kasutatava keele valik „piirdub tavaliselt inglise, prantsuse või saksa keelega“. Selles on siiski samuti märgitud, et see on nii, „kui konkursiteates ei ole ette nähtud teisiti“ (vt eespool punktid 3 ja 4).
- 52 Üldjuhised on sõnastatud analoogiliselt. Kuigi üldiselt on nendes märgitud, et konkursi teine keel ning EPSO ja kandidaatide vahelise suhtluse keel on inglise, prantsuse või saksa keel, on selles siiski täpsustatud, et isegi taolises kontekstis „peaks konkursi keelte arvu piiramist käsitlevaid otsuseid olema võimalik teha iga konkursi puhul eraldi ja need peaksid kajastama institutsioonide konkreetseid vajadusi“ (vt eespool punkt 11). Järelikult ei saa asuda seisukohale, et asjaomased aktid kehtestavad konkreetseid või uued kohustused kohtupraktika tähenduses (vt selle kohta analoogia alusel kohtuotsus, 20.5.2010, Saksamaa vs. komisjon, T-258/06, EKL, EU:T:2010:214, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 53 Pealegi ei saa eespool punktis 47 viidatud hinnanguid igal juhul tõlgendada nii, et need kehtestavad kõikidele EPSO korraldatavatele konkurssidele kohaldatava keeltekasutuse korra, kuna ükski säte ei andnud EPSO-le või haldusjuhtide kogule pädevust kehtestada selline üldkohaldatav kord või võtta vastu sellekohased põhieeskirjad, millest konkursiteade võib ainult erandjuhul kõrvale kalduda (vt selle kohta analoogia alusel kohtuotsus, 29.11.2011, Birkhoff vs. komisjon, T-10/11 P, EU:T:2011:699, punktid 30 ja 31 ning seal viidatud kohtupraktika).

- 54 Nagu meenutati sellega seoses käesoleva kohtuotsuse punktis 1, täidab EPSO otsuse 2002/620 artikli 2 lõigete 1 ja 2 kohaselt asjaomasele otsusele alla kirjutanud institutsioonide ametisse nimetavate asutuste personalivaliku volitusi vastavalt personalieeskirjade artikli 30 esimesele lõikele ja III lisale ning organisatsioonide, ametite või asutuste ametisse nimetavate asutuste volitusi kõnealuste asutuste, ametite või asutuste palvel.
- 55 Ükski nendest või komisjoni poolt esile toodud sätetest (vt eespool punkt 44) ei anna EPSO-le pädevust kehtestada üldkohaldatavaid ja abstraktseid siduvaid norme, mis reguleerivad tulevikus personalieeskirjade sätete alusel korraldatavaid konkursse.
- 56 Personalieeskirjade III lisa artikli 7 lõike 1 kohaselt volitavad institutsioonid pärast nõupidamist personalieeskirjade komiteega EPSOt muidugi võtma vajalikke meetmeid selle tagamiseks, et ametnike valikumenetlustes kohaldataks ühtseid norme. Siiski on esiteks selle artikli lõike 2 punktides a ja b täpsustatud, et EPSO ülesanne korraldada ametnike valikumenetlusi piirdub avalike konkursside korraldamise ja konkreetsete institutsioonide taotluse korral tehnilise abi andmisega nende institutsioonide korraldatud sisekonkurssidel. Teiseks tuleb tõdeda, et eespool viidatud sätte ei võimalda usaldada EPSO-le kohustust võtta ühtsete normide rakendamismeetmeid ega kohustust võtta vastu üldkohaldatavaid ja abstraktseid siduvaid norme. Isegi kui igal juhul eeldada, et see nii oli, ei ole komisjon viidatud menetluskirjades ega kohtuistungil institutsioonide aktile, millega nad pärast nõupidamist personalieeskirjade komiteega oleksid pannud EPSO-le kohustuse kehtestada üldkohaldatavaid ja abstraktseid siduvaid norme EPSO korraldatavate konkursside keeltekasutuse korra valdkonnas.
- 57 Kuigi eespool punktides 54–56 viidatud sätted ei anna EPSO-le pädevust kehtestada tema korraldatavate konkursside keeltekasutuse korruga seotud siduvaid norme, ei takistata EPSOt võrdse kohtlemise ja õiguskindluse tagamiseks võtmast vastu ja avaldamast selliseid akte nagu üldeeskiri ja üldjuhised, mille eesmärk on teha teatavaks, kuidas ta kavatab teatud juhtudel kasutada kaalutusõigust, mille need sätted talle annavad. Siiski kehtivad need aktid EPSO-le selles ulatuses, milles need ei kaldu kõrvale üldkohaldatavatest normidest, mis moodustavad tema volituste raamistikku, ning tingimusel, et neid vastu võttes ei loobu ta sellise pädevuse kasutamisest, mis on talle antud liidu institutsioonide ja ametite vajaduste, sealhulgas nende keeleliste vajaduste hindamisel, erinevate konkursside korraldamisel (vt selle kohta analoogia alusel kohtuotsus, 8.3.2016, *Kreeka vs. komisjon*, C-431/14 P, EU:C:2016:145, punktid 69 ja 71 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 58 Eeltoodut arvestades tuleb järeldada, et üldeeskirja ja üldjuhiseid tuleb tõlgendada nii, et äärmisel juhul on need 27. novembri 2012. aasta kohtuotsuse *Itaalia vs. komisjon* (C-566/10 P, EU:C:2012:752) punkti 91 tähenduses teadaanded, mis väljendavad kriteeriume, mida järgides kavatab EPSO valida nende konkursside keeltekasutuse korra, mida ta on kohustatud korraldama.
- 59 Neid järeldusi arvestades tuleb analüüsida vaidlustatud konkursiteadete õiguslikku olemust, et teha otsus käesolevate hagide vastuvõetavuse kohta.

Vaidlustatud konkursiteadete õiguslik olemus

- 60 Nagu on märgitud eespool punktis 42, on komisjon arvamusel, et vaidlustatud konkursiteaded on kas kinnitavad aktid või üldeeskirja ja üldjuhiseid puhtalt rakendavad aktid.
- 61 Selles küsimuses tuleb esiteks meenutada, et nagu nähtub ELTL artikli 263 esimesest lõigust, võivad tühistamishagi esemeks laadist ja vormist olenemata olla kõik liidu institutsioonide võetud sätted, mille eesmärk on tekitada õiguslikke tagajärgi (vt kohtuotsus, 6.4.2000, *Hispaania vs. komisjon*, C-443/97, EU:C:2000:190, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika), see tähendab sätted, mis toovad kaasa muutuse õiguslikus olukorras, nagu see oli enne nende sätete vastuvõtmist (vt selle kohta kohtuotsus, 29.6.1995, *Hispaania vs. komisjon*, C-135/93, EU:C:1995:201, punkt 21).

- 62 Sellest kohtupraktikast selgub, et ELTL artiklis 263 ette nähtud kohtuliku kontrolli alt jäävad välja sellised aktid nagu kinnitavad aktid ja puhtalt rakendusaktid, mis ei tekita õigussubjekti huve puudutavaid siduvaid õiguslikke tagajärgi (vt selle kohta kohtumäärus, 14.5.2012, *Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) vs. komisjon*, C-477/11 P, ei avaldata, EU:C:2012:292, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 63 Mis puudutab konkreetset kinnitavaid akte, siis väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et akt on pelgalt varasemat üksikakti kinnitav akt, kui see ei sisalda võrreldes varasemaga ühtegi uut asjaolu ja kui selle akti adressaadi olukorda eelnevalt uuesti ei hinnatud (vt selle kohta kohtuotsused, 7.2.2001, *Inpesca vs. komisjon*, T-186/98, EU:T:2001:42, punkt 44; 6.5.2009, *M vs. EMEA*, T-12/08 P, EU:T:2009:143, punkt 47, ja 15.9.2011, *CMB ja Christof vs. komisjon*, T-407/07, ei avaldata, EU:T:2011:477, punkt 89). See kohtupraktika on pealegi ülekantav aktidele, mida ei peeta üksikaktideks (vt selle kohta kohtuotsus, 13.11.2014, *Hispaania vs. komisjon*, T-481/11, EU:T:2014:945, punktid 28 ja 29 ning seal viidatud kohtupraktika), nagu määrus või konkursiteade (vt kohtuotsus 17.12.2015, *Itaalia vs. komisjon*, T-295/13, ei avaldata, EU:T:2015:997, punkt 76 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 64 Mis puudutab puhtalt rakendusakte, siis tuleb asuda seisukohale, et sellised aktid ei tekita kolmandatele isikutele õigusi ja kohustusi, vaid on mõeldud sellise varasema akti rakendamiseks, mis tekitab siduvaid õiguslikke tagajärgi, samas kui viimati nimetatud aktiga kehtestatud normi kõik elemendid on juba kindlaks määratud ja otsustatud (vt selle kohta kohtuotsus, 20.11.2008, *Itaalia vs. komisjon*, T-185/05, EU:T:2008:519, punktid 51–53 ja seal viidatud kohtupraktika; vt samuti selle kohta analoogia alusel kohtujuristi ettepanek, *Cruz Villalón*, kohtuasi komisjon vs. parlament ja nõukogu, C-427/12, EU:C:2013:871, punkt 63).
- 65 Teiseks tuleb meenutada, et vastavalt personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõike 1 punktile e peavad sellised konkursiteaded nagu vaidlustatud konkursiteaded siis, kui konkurss põhineb katsel, sisaldama seda, millised need katsed on ja millist hindamissüsteemi neis kasutatakse. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on konkursiteate sõnastus nii õiguspärasuse kui ka konkursikomisjoni hindamise raamistik. Pealegi on konkursiteate põhiülesanne teavitada huvitatud isikuid nii täpselt kui võimalik nende tingimuste laadist, millele vastamist eeldab täidetaval ametikohal töötamine, nii et neil isikutel oleks võimalik hinnata, kas neil on mõtet kandideerida (vt kohtuotsus, 17.12.2015, *Itaalia vs. komisjon*, T-295/13, ei avaldata, EU:T:2015:997, punkt 49 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 66 Järelikult on iga konkursiteade võetud vastu eesmärgiga kehtestada normid, mis reguleerivad ühe või mitme konkreetse konkursi toimumise menetlust, ning mille suhtes see teade kehtestab seega õigusraamistiku vastavalt ametisse nimetava asutuse kindlaks määratud eesmärgile. See õigusraamistik, mis olukorrast sõltuvalt on kehtestatud konkursside korraldamisele kohaldatavate üldnormidega kooskõlas, on raamistik, mis reguleerib asjaomase konkursi menetlust alates asjaomase konkursiteate avaldamisest kuni asjaomase konkursi edukalt läbinud isikute nimesid sisaldava reservnimekirja avaldamiseni (vt selle kohta kohtuotsus, 17.12.2015, *Itaalia vs. komisjon*, T-295/13, ei avaldata, EU:T:2015:997, punkt 50).
- 67 Arvestades eeltoodut, tuleb asuda seisukohale, et selliseid konkursiteateid nagu vaidlustatud konkursiteaded, mis asjaomaste liidu institutsioonide või ametite erivajadusi arvesse võttes kehtestavad konkreetse konkursi õigusraamistiku, sealhulgas keeltekasutuse korra, ning sisaldavad seega iseseisvaid õiguslikke tagajärgi, ei saa põhimõtteliselt pidada kinnitavateks aktideks või varasemaid akte puhtalt rakendavateks aktideks. Kui ametisse nimetav asutus peab olenevalt olukorrast konkursiteate vastuvõtmises seisneva ülesande täitmisel järgima või kohaldama norme, mis sisalduvad varasemates üldkohaldatavates aktides, siis on iga konkursi õigusraamistik sellegipoolest kehtestatud ja täpsustatud vastavas konkursiteates, milles on seega täpsustatud tingimused, mida nõutakse asjaomase ametikoha või ametikohtade täitmiseks.

- 68 Igal juhul ja isegi kui asuda seisukohale, et konkursiteade võib põhimõtteliselt olla kinnitav akt või sellele eelnevaid akte puhtalt rakendav akt, siis selgub käesoleva kohtuotsuse punktides 62 ja 63 viidatud kohtupraktikast, et akti saab pidada varasemat akti kinnitavaks või puhtalt rakendavaks aktiks üksnes siis, kui varasema akti eesmärk on tekitada õiguslikke tagajärgi. Nagu eespool punktides 48–57 on esile toodud, ei ole see üldeeskirja ja üldjuhiste puhul nii.
- 69 Nimelt on eespool punktis 58 järeldatud, et üldeeskirja ja üldjuhiseid tuleb tõlgendada nii, et äärmisel juhul on need 27. novembri 2012. aasta kohtuotsuse Itaalia vs. komisjon (C-566/10 P, EU:C:2012:752) punkti 91 tähenduses teadaanded, mis väljendavad kriteeriume, mida järgides EPSO kavatseb valida iga konkursi keeltekasutuse korra, mida ta on kohustatud korraldama.
- 70 Eeltoodud arvestades tuleb jõuda järeldusele, et vaidlustatud konkursiteated on aktid, mis sisaldavad kohustuslikke õiguslikke tagajärgi asjaomase konkursi keeltekasutuse korraga seoses ning on seega vaidlustatavad aktid. Asjaolu, et nende vastuvõtmise ajal võttis EPSO arvesse kriteeriume, mis on toodud üldeeskirjas ja üldjuhistes, millele vaidlustatud konkursiteated sõnaselgelt viitavad (vt eespool punkt 13), ei sea seda järeldust kahtluse alla.
- 71 Järelikult tuleb komisjoni esitatud asja läbivaatamist takistav asjaolu tagasi lükata ning vaadata käesolev hagi sisuliselt läbi.

[omissis]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

1. Liita kohtuasjad T-353/14 ja T-17/15 kohtuotsuse tegemise huvides.
2. Tühistada teade avaliku konkursi EPSO/AD/276/14 kohta, mille põhjal koostatakse reservnimekiri administraatorite töölevõtmiseks, ja teade avaliku konkursi EPSO/AD/294/14 kohta, mille põhjal koostatakse reservnimekiri Euroopa Andmekaitseinspektori alluvuses administraatorite töölevõtmiseks andmekaitse valdkonnas.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Itaalia Vabariigi kohtukulud.
4. Jätta Leedu Vabariigi kohtukulud seoses menetluse astumisega kohtuasjas T-17/15 tema enda kanda.

Gratsias

Kancheva

Wetter

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. septembril 2016 Luxembourgis.

Allkirjad